

Η “Ελευθερία” των Μέτρων: Προκαλεί Σύγχυση η Θεία Κοινωνία;

/ [Επικαιρότητα](#)

Γράφει ο αρχιμανδρίτης Αναστάσιος Αν. Καντάνης - Αρχιερατικός Επίτροπος Μεσολογγίου

«Δεν μπορεί να σταματάμε συγκεντρώσεις, όπως το καρναβάλι, και από την άλλη στις εκκλησίες να αφήνουμε να πίνουν από το ίδιο κουτάλι... Αυτό είναι χριστιανοταλιμπανισμός, βάλτε τον ΕΟΔΥ να βγάλει ανακοίνωση...».

Με αυτά τα λόγια και κατ' αυτόν τον τρόπο επισημαίνει ο «υπεύθυνος» τον κίνδυνο μετάδοσης του κορωνοϊού για τους χριστιανούς που «πίνουν από το ίδιο κουτάλι», υποδεικνύοντας να «βάλουν» τον οργανισμό υγείας «να βγάλει ανακοίνωση»! Ω.. της υποκρισίας!! Τόσο λίγο κατανοεί την υπευθυνότητα της επιστήμης... και λέει ότι πρέπει να «βάλουν» τους επιστήμονες να πούνε εκείνο που ο ίδιος πρεσβεύει! Μέτρα ελευθερίας.. όπως ο ίδιος πιστεύει! Λόγος αντιφατικός με προκάλυψη την ευθύνη προστασίας της δημόσιας Υγείας! Είναι λόγος αναφοράς στην επιστήμη, ή παραφωνία γνώμης με σκοπιμότητες;

Είναι πολύ αστείο, σε πρώτη ανάγνωση, να διαπιστώνει κανείς αυτή την αντίφαση του όποιου «υπευθύνου», αλλά όταν βλέπεις πόσο πλέον επίμονα αναφέρεται η λαβίδα («το κουτάλι») του Αγίου Ποτηρίου και αυτή η Θεία Κοινωνία, τότε σίγουρα είναι να αλλάζεις γνώμη και να θλίβεσαι για τη σύγχυση του ανελεύθερου λόγου του «υπευθύνου» με το πολιτικό αζημίωτο!

Είναι πολύ λυπηρό να ακούει κανείς έναν υπεύθυνο (όπως πιστεύει) άνθρωπο, ίσως επιστήμονα(;) βουλευτή(;) ή όποιον άλλο υπεύθυνο (που απαιτεί απ' τους πολίτες να τον ακούνε με σεβασμό), να έχει σκοπιμότητες και να μην ξέρει τελικά για τι μιλάει, αφού το τελικό συμπέρασμα που εισπράττει ο πολίτης είναι η σύγχυση. Γιατί είναι δυστύχημα για εκείνον που βρίσκει ευκαιρία να χρησιμοποιήσει την όποια υπευθυνότητά του για έκφραση των προσωπικών του πιστεύω, ή καλύτερα, ευκαιρία να εξαγγείλει τις προσωπικές του εμμονές. Και συνεχίζουν στο ίδιο μοτίβο: ενώ αναφέρονται στην αποφυγή των χώρων συνάθροισης, καταλήγουν στο ότι «και η θεία κοινωνία κολλάει ασθένεια».

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα: Δεν έχουν τελικά το σθένος (που χαρακτηρίζει και την υπευθυνότητα) να αναφέρουν την αλήθεια ότι και η Εκκλησία έχει ανακοινώσει, από πολύ νωρίς, την χρήση των οδηγιών υγιεινής, αλλά και την αποφυγή των συγκεντρώσεων;; Γνωρίζουμε ότι, τόσο η Ιερά Σύνοδος όσο και οι κατά τόπους Μητροπόλεις, μέσω ανακοινώσεων, άμεσα, έχουν αναστείλει συναθροίσεις μαθημάτων που γίνονται σε σχολές μουσικής, αγιογραφίας, κατηχητικά σχολεία, αλλά και κάθε είδους ανάλογη συγκέντρωση. Όμως, οι «υπεύθυνοι» δεν θέλουν να το αναφέρουν.

Λένε μόνο ότι πρέπει να μην προσέρχονται οι πιστοί στη Θεία Κοινωνία, γιατί θα κολλήσουν τον κορωνοϊό! Όπως, παράδειγμα, αν και τόσες εκδρομές έγιναν στο εξωτερικό, οι μόνοι που αναφέρονται συνεχώς, μέχρι σήμερα, είναι οι πιστοί που πήγαν στους Αγίους Τόπους(!). Και σκέπτονται κάποιοι: μήπως αυτή είναι η κατεύθυνσή τους; Σκοπός τους, να αποτρέψουν τον κάθε πολίτη απ' την Εκκλησία; Ενοχλεί το ποσοστό του 2 – 4% των πολιτών που εκκλησιάζονται; Μάλλον το ότι (όπως είπαν) «δεν μπορούν να σταματήσουν τις συγκεντρώσεις στις Εκκλησίες»!

Οφείλουμε η προσοχή μας να είναι αυξημένη, αλλά ενοχλεί το γεγονός, το οποίο πάντοτε καταγράφεται σε εποχές κρίσεων, ότι ο πιστός λαός στρέφει τις ελπίδες του προς τον Θεό, θέλει να εκφράζει ελεύθερα την πνευματική του υπόσταση. Κι αυτό, γιατί ενώ η κατεύθυνση της Εκκλησίας είναι να μείνουν οι πιστοί στο σπίτι τους, υπάρχουν κάποιοι ελάχιστοι πλέον που επιμένουν στον εκκλησιασμό τους, κάνοντας χρήση της ελεύθερης έκφρασής τους. Κι αυτό ενοχλεί... και το πολεμούν. Τελικά ποιός έχει δίκιο; Μεγάλος ο πειρασμός (και των δύο), αλλά το

σίγουρο είναι ότι εδώ δεν χωράνε σκοπιμότητες.

Είναι πράγματι λυπηρό, υπεύθυνοι άνθρωποι να μην γνωρίζουν τι σημαίνει πραγματική ελευθερία, αλλά είναι και κατανοητό, γιατί οι συγκεκριμένοι δεν ζουν την ελευθερία της έκφρασης... είναι οπαδοί! Δηλαδή, άνθρωποι που κατευθύνονται, άνθρωποι ανελεύθεροι που μιλούν για ελευθερία! Ένας παράξενος συνδυασμός, όπου δεν χωρά η αποδοχή πως οι πιστοί δεν είναι οπαδοί.. δεν κατευθύνονται.. εκφράζονται ελεύθερα! Ίσως στην περίπτωση μας να υπερβάλουν, όμως εκφράζουν τον σεβαστό ιερό εσωτερικό τους κόσμο.

Η Πίστη, αγαπητοί, δεν μπαίνει σε στεγανά, είναι ελεύθερη έκφραση, είναι φυσική εσωτερική ανάγκη! Γι' αυτό δεν μπορείτε να αποδεχθείτε, αλλά και να κατανοήσετε, ότι οι πιστοί ορθόδοξοι Χριστιανοί ελεύθερα προσέρχονται στην Εκκλησία, αφού σε κανέναν δεν επιβάλλεται να προσέλθει στο Ναό του Θεού. Κι ο κάθε Κληρικός, πιστός στο καθήκον που ελεύθερα επέλεξε, "σημαίνει" την καμπάνα για την Ακολουθία ή την Θεία Λειτουργία και κατ' αυτόν τον τρόπο καλούνται οι πιστοί, αν θέλουν και εφόσον μπορούν, να προσέλθουν στον Ιερό Ναό. Ελεύθερα προσέρχονται οι πιστοί στο ιερό χώρο της λατρείας, για τον οποίο σήμερα (με αμεσότητα) έχουν δοθεί οδηγίες λιγότερης χρήσης, με σεβασμό στον συνάνθρωπο, αλλά και στην αγωνιώδη εργασία και τις εξαγγελίες των επιστημόνων που σέβονται την επιστήμη που υπηρετούν..!

Βέβαια, ένας επιστήμονας της εποχής μας, ο άγιος Λουκάς ο ιατρός, έλεγε τα εξής: «Μη σκανδαλίζεστε όταν ακούτε αυτά που λένε κατά της πίστεως, αφού αυτοί που τα λένε δεν καταλαβαίνουν την ουσία της. Εσείς να θυμάστε πάντα την βασική αρχή που γνώριζαν πολύ καλά οι πρώτοι χριστιανοί. Αυτοί θεωρούσαν δυστυχισμένο τον άνθρωπο που γνωρίζει όλες τις επιστήμες, δε γνωρίζει όμως τον Θεό. Και αντίθετα, θεωρούσαν μακάριο αυτόν που γνωρίζει τον Θεό, έστω και να μη γνώριζε απολύτως τίποτα από τα ανθρώπινα»!

Γι' αυτό, εδώ γεννιέται ένας πιο σοβαρός προβληματισμός, όχι μακριά από τα γεγονότα που καταγράψαμε: Μήπως είναι «ευκαιρία» να ξεκαθαρίσουμε κι εμείς οι πιστοί τη θέση μας; Μήπως κι εμείς στεκόμαστε χωρίς σεβασμό, όχι απέναντι στους πολεμίους της Πίστεως, αλλά απέναντι στο Θεό και στον εαυτό μας; Ποια είναι η θέση μας; Ευκαιρία να έρθουμε κι εμείς αντιμέτωποι με τον κάθε ένα λογισμό μας, ο οποίος «πειράζει» την καθαρή θρησκευτική μυστηριακή μας ζωή! Ευκαιρία, να καταλάβουμε.. τι σημαίνει Θεία Κοινωνία!

Ναι! Μη μας φαίνεται υπερβολικός ο λόγος. Άραγε, έχουμε ξεκαθαρίσει πόσο αληθινά και τι πραγματικά πιστεύουμε; Πόσο εμπιστευόμαστε τον Τριαδικό μας Θεό; Μήπως απλά και μόνο, αρεσκομάστε στο να σχολιάζουμε τα γεγονότα, να

ακούμε να στηλιτεύουν οι εκκλησιαστικοί ιθύνοντες τους κάθε λογής ανεύθυνους υπευθύνους;; Μήπως άλλα μέτρα και σταθμά για τον «πιστό» εαυτό μας;; Μήπως μέσα μας δεχόμαστε την αμφισβήτηση;; Ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε τον εαυτό μας... την προσωπική μας στάση απέναντι στο Ζωοποιό Σώμα και Αίμα του Κυρίου και Θεού μας Ιησού Χριστού.

Σκεφτήκαμε ποτέ, πόσο είναι και αν είναι ταπεινή η ζωή μας; Πόσο και αν ασχολούμαστε πραγματικά με τον εαυτό μας; Ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, γράφει πως «μόνο ένας ταπεινός ασχολείται με τον εαυτό του. Ο υπερήφανος με τους άλλους»! Λόγος Πατερικός, που μας δείχνει ότι χρειάζεται ταπείνωση για να φέρουμε τον εαυτό μας, όπως θέλει ο Θεός, μέσα στη Θεία Λατρεία.

Είναι καιρός, πλέον, κι εμείς οι πιστοί να κατανοήσουμε πως η μετοχή μας στη Θεία Κοινωνία, δεν είναι απλά ένα καθήκον ...ούτε μια συνήθεια συμμετοχής σε μία τελετουργία. Η Θεία Κοινωνία δεν είναι “χρυσό δοντάκι” ή “πασχαλίτσα” ή “μελάκι” ή “κόκκινος χυμός” (ακατανόητες εκφράσεις!), ούτε “ψωμάκι και κρασάκι”, όπως συνηθίζουν και οι πιστοί να λένε στα παιδάκια (ενώ κάποια άλλη στιγμή τους λέμε ότι απαγορεύεται στα παιδιά να πίνουν κρασί). Γιατί τότε να θέλει να Κοινωνήσει;. Σύγχυση στον ψυχικό μας κόσμο! Σύγχυση στην ψυχή, όχι των παιδιών, αλλά κυρίως των μεγάλων παιδιών του Θεού που έχουν την ευθύνη των μικρών. Σύγχυση μεγάλη επικρατεί σε όσους Κοινωνούν από συνήθεια, ...για το καλό, ...για την ψυχή του αγαπητού προσώπου, ...κατά παράδοση, ...επειδή έτσι πρέπει ή έτσι τους είπαν...(!).

Αλήθεια, πόσες φορές έχουμε ακούσει τους πιστούς χριστιανούς να λένε: -Να κοινωνήσουν πρώτα τα παιδάκια! ...μετά οι γέροι που κουβαλάνε τόσες ασθένειες! ...να κοινωνούμε με κουταλάκι μιας χρήσεως! Δυστυχισμένες απόψεις, που προεκτείνονται σε τόσο χαμηλό επίπεδο, σε σημείο βλασφημίας για τα Άχραντα Μυστήρια, για το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Καιρός, όμως, να επισημάνουμε και κάτι άλλο: Τι κάνει ο κάθε Ιερέας; Απαράδεκτος! Καθόλου φιλότιμο κι αυτός; Με το ίδιο κουταλάκι Κοινωνεί (2000 χρόνια τώρα) τους ετοιμοθάνατους ασθενείς, ενώ στη συνέχεια, ότι μένει στο Δισκοπότηρο, το καταλύει!! Αυτό, αγαπητοί, πως λέγεται;; Σύγχυση ή ιερή Απόδειξη;;(!)

Αλλοίμονο στον λογισμό, που τον αποδεχόμαστε να μας βάζει μέτρα και όρια. Οφείλουμε να ακολουθήσουμε όλοι τα μέτρα προφυλάξεως της υγείας μας. Όμως, χωρίς υποδείξεις που σκοπεύουν στην αμφισβήτηση της πίστεώς μας. Δεν χωράνε «μέτρα» στη Πίστη! Η Θεία Κοινωνία είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού! Είναι ο ίδιος ο Σωτήρας του κόσμου, είναι Εκείνος που δίνει Ζωή, που δεν μεταδίδει καμιά ασθένεια, Εκείνος που θεραπεύει, που οδηγεί στη Σωτηρία. Από το Χριστό δεν κολλάμε ασθένεια, μας κολλάει Χάρη Θεού!

Όσοι πιστεύουν το αντίθετο, ας το αποδείξουν. Οι Ιερείς το αποδεικνύουν καθημερινά, χτες και σήμερα... επί χιλιάδες χρόνια! Όσοι μετέχουμε του Σώματος και Αίματος του Χριστού, με πίστη στην μόνη Αλήθεια και Ζωή, όποτε χρειαστεί μπορούμε να το αποδείξουμε. Οι άλλοι.. οι πολέμιοι, μπορούν; Ας το επιχειρήσουν! Άλλωστε, το θέμα της πίστεως είναι για όλους.

Αυτό είναι το ζήτημα της ελεύθερης έκφρασης του καθενός... κάθε Πίστεως! Ευκαιρία για ξεκαθάρισμα..! Όσοι Πιστοί... προσέλθετε! ...Είδομεν!

Καλή Ανάσταση!